

Sygn. akt VIII U 1767/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Szczygłowska

Protokolant: Katarzyna Busz

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2014 r. w Gdańsku

sprawy D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 8 października 2013 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e.

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 1767/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonej D. S. prawo do emerytury, począwszy od 1 września 2013 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona D. S. wniosła o uchylenie lub zmianę decyzji w zakresie jej ponownego wyliczenia. Ubezpieczona nie zgodziła się z wysokością emerytury, wskazując, iż przepracowała ponad 20 lat, odprowadzane przez nią składki były wysokie, a świadczenie emerytalne jest bardzo niskie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, iż ubezpieczona w odwołaniu podniosła zarzut niewłaściwego wyliczenia wysokości emerytury, nie przedstawiając jednakże żadnych merytorycznych zarzutów.

Na rozprawie w dniu 9 stycznia 2014 roku ubezpieczona sprecyzowała treść odwołania w ten sposób, iż wskazała, że domaga się uwzględnienia do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia na gospodarstwie rolnym ojca od 1969 roku do grudnia 1982 roku.

W piśmie procesowym z dnia 9 stycznia 2014 roku ubezpieczona cofnęła wniosek o zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia na gospodarstwie rolnym ojca od 1969 roku do grudnia 1982 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lipca 2013 roku ubezpieczona D. S., ur. (...), złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 8 października 2013 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury, począwszy od 1 września 2013 roku.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 21 lat i 4 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 9 miesięcy okresów nieskładkowych, w oparciu o przedłożone przez ubezpieczoną świadectwa pracy.

Wobec treści art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 nr 153, poz. 1227 ze zm.), emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po 31 grudnia 1948 roku, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013, wynosi 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 ww. ustawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2003 do 2012, w oparciu o przedłożone przez ubezpieczoną zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z tych lat. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 73,59%. Wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 53 ww. ustawy wyniosła kwotę 1.391,22 zł.

Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ww. ustawy wyniosła kwotę 913,57 zł.

Wobec osiągnięcia przez ubezpieczoną wieku uprawniającego do emerytury w 2013 roku wysokość emerytury od dnia 1 września 2013 roku, obliczonej zgodnie z art. 183 ww. ustawy, wynosi kwotę 1.009,10 zł brutto.

Dowód: wniosek – k. 1 – 2 akt ubezpieczeniowych, karta przebiegu zatrudnienia – k. 12 akt ubezpieczeniowych, obliczenie wskaźnika – k. 13 akt ubezpieczeniowych, decyzja – k. 14 – 15 akt ubezpieczeniowych.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. S. należało oddalić.

Zgodnie z art. 183 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2009, wynosi:

1) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 albo 2014, wynosi:

1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 (ust. 5).

Sąd zważył, iż ubezpieczona jest uprawniona do emerytury wyliczonej wg zasad określonych w art. 183 ww. ustawy. Ubezpieczona w odwołaniu zakwestionowała wyliczenie emerytury dokonane przez organ rentowy jako za niskie, jednakże nie podniosła żadnego merytorycznego zarzutu. Niespornym jest, iż organ rentowy do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił 21 lat i 4 dni okresów składkowych oraz 1 rok i 9 miesięcy okresów nieskładkowych, w oparciu o przedłożone przez ubezpieczoną świadectwa pracy. Również do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 ww. ustawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2003 do 2012, w oparciu o przedłożone przez ubezpieczoną zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, na drukach Rp-7, z tych lat.

Sąd zważył również, iż na rozprawie w dniu 9 stycznia 2014 roku ubezpieczona domagała się uwzględnienia do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia na gospodarstwie rolnym ojca od 1969 roku do grudnia 1982 roku, jednakże w piśmie procesowym z dnia 9 stycznia 2014 roku ubezpieczona cofnęła powyższy wniosek.

W ocenie Sądu, zaskarżona decyzja jest prawidłowa i zgodna z prawem, a zatem brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania. Sąd nie znalazł podstaw do zmiany decyzji wobec nieprzedłożenia przez ubezpieczoną jakichkolwiek nowych dowodów na okoliczność pobieranego przez nią wynagrodzenia, czy też okresów zatrudnienia.

Mając powyższe na względzie, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, orzekł jak wyroku.

SSO Iwona Szczygłowska